

សៀវភៅរឿង ជំហានសុវត្ថិភាព

សៀវភៅរឿង ជំហានសុវត្ថិភាព

សៀវភៅនេះជាកម្មសិទ្ធិរបស់៖

© The A21 Campaign, Inc. ២០០២ រក្សាសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង ។
សៀវភៅនេះមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យផលិតឡើងវិញ រក្សាទុកសម្រាប់ចែកចាយទាញយក ឬ បញ្ជូនក្នុងគ្រប់រូបភាព
ឬគ្រប់មធ្យោបាយ មិនថាតាមសារអេឡិចត្រូនិច មេកានិច ការថតចម្លង ការថតរក្សាទុក ឬ មធ្យោបាយនានាដទៃទៀត
ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតជាមុនពី The A21 Campaign, Inc. ជាដាច់ខាត ។
សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម សូមទាក់ទង info@A21.org

ម៉ារីជាក្មេងស្រីម្នាក់អាយុ ៥ឆ្នាំ ។ នាងចូលចិត្តលេងទាត់បាល់ក្នុងសួនច្បារក្បែរផ្ទះ ជីតារបស់នាង ។ ម៉ារីមិនអាចទៅលេងសួនច្បារតែម្នាក់ឯងបានទេ នាងត្រូវទៅជាមួយ បងប្រុសនាងឈ្មោះ ជួន អាយុ ១៦ឆ្នាំ ។ ជីតារបស់ម៉ារី តែងរក្សាការពារនាងឲ្យមាន សុវត្ថិភាពនិងគ្មានគ្រោះថ្នាក់ ។

ថ្ងៃមួយ ម៉ារីមិនបានវិលត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញភ្លាមៗនោះទេ បន្ទាប់ពីលេងបាល់រួច ។
នាងតូចម៉ារីចង់ហាត់លេងបាល់បន្តទៀត ទោះបីជានាងដឹងថានាងមិនត្រូវនៅ
លេងតែម្នាក់ឯង ដោយគ្មានបងប្រុសនាងក៏ដោយ ។

ពេលម៉ារីកំពុងលេង នាងបានឃើញមនុស្សម្នាក់ដែលនាងធ្លាប់ជួប ។ បុរសម្នាក់នោះបានប្រាប់
ថា គាត់ឈ្មោះ កុសល ហើយគាត់បានសុំម៉ារីលេងបាល់ជាមួយ ។ ម៉ារីហាក់មិនសូវស្រឡាញ់ចិត្ត
ដោយនាងមិនសូវស្គាល់បុរសម្នាក់នេះទេ ប៉ុន្តែនាងបានឆ្លើយ "យល់ព្រម" ។

លេងបានបន្តិចក្រោយមក កុសលបានសរសើរម៉ារីថា នាងពូកែទាត់បាល់ណាស់ ។ ការនិយាយ
បែបនេះ បានធ្វើឲ្យផ្ទាល់ទាំងគូរបស់ម៉ារីឡើងក្រហម ។ ក្រោយមក បុរសនោះបានយកដៃប៉ះផ្ទាល់
របស់នាងហើយសើច ។ នាងតូចម៉ារីបានខិតខំហាត់យ៉ាងខ្លាំងកន្លងមក ដូច្នេះនាងមានចិត្តត្រេកអរ
ជាខ្លាំងចំពោះពាក្យសរសើរបស់កុសល ។ ប៉ុន្តែនាងក៏មានអារម្មណ៍មិនស្រួលចិត្ត ពេលកុសលប៉ះមុខ
របស់នាង ។

កុសលបានបបួលម៉ារីទៅលេងបាល់នៅសួនច្បារមួយក្បែរផ្ទះរបស់គាត់ ។ កុសលបាននិយាយថា "ខ្ញុំអាចឲ្យបាល់ថ្មីមួយទៅម្តងបើម្តងព្រមទៅលេងជាមួយបង!" នាងតូចម៉ារីបានឆ្លើយតបវិញថា "ទាល់តែខ្ញុំសុំដីតាខ្ញុំសិនទើបខ្ញុំអាចទៅបាន ។" កុសលបាននិយាយតិចៗថា "គួរឲ្យស្តាយណាស់ចឹង ខ្ញុំពិតជាចូលចិត្តលេងបាល់ជាមួយម្តងណាស់ ។ ចុះបើយើងទៅលេងជាមួយគ្នា ហើយកុំឲ្យគេដឹងទៅ យ៉ាងមិចដែរ?"

នាងតូចម៉ារីយល់ថា ល្អដែរបើនាងទទួលបានបាល់ថ្មីមួយទៀត ហើយរក្សាការសម្ងាត់ ព្រោះនាង ក៏ចូលចិត្តលេងបាល់ជាមួយកុសលដែរ ។ ប៉ុន្តែ ម៉ារីក៏ដឹងច្បាស់ដែរថា ជីតានិងបងប្រុសនាង ច្បាស់ជាមិនសប្បាយចិត្តទេបើពួកគាត់ដឹងថានាងនិយាយកុហក ។ ក្រោយពីគិតដូច្នេះ នាងក៏បាន ឆ្លើយថា "ខ្ញុំមិនទៅទេ អរគុណហើយ!"

កុសល ប្រែក្លាយជាខឹង ដែលនាំឲ្យនាងតូចម៉ារីភ័យខ្លាចជាខ្លាំង ។ នាងចាប់យកបាល់និង កាតាបស្ពាយ ហើយនិយាយថា ខ្ញុំត្រូវទៅផ្ទះវិញហើយ ។ ពេលនាងតូចម៉ារីបម្រុងដើរចេញ កុសលបានចាប់ទាញកាតាបស្ពាយនាងហើយស្រែកខ្លាំងៗថា "ឈប់សិន!"

ម៉ារី បានទម្លាក់ស្មាទាំងសងខាងចុះ ដើម្បីឲ្យកាតាបរបូតចេញពីនាង ។ ម៉ារីបានស្រែកខ្លាំងៗថា
"ពូងមិនមែនជាជីតាខ្ញុំទេ!" ដើម្បីឲ្យលីដល់មនុស្សដទៃផ្សេងទៀតនៅក្នុងសួនច្បារនោះ ។
ភ្លាមៗនោះ កុសលក៏បានបែរខ្នងហើយដើរចេញទៅ ព្រោះមិនចង់ឲ្យគេឃើញគាត់ ។

នាងតូចម៉ារី បានរត់សំដៅទៅនារីម្នាក់ដែលមានកូនអាយុស្របាលនាង
ដែលកំពុងឈរនៅសួនច្បារនោះ ហើយនាងបានសុំឲ្យគាត់ជួយ ។

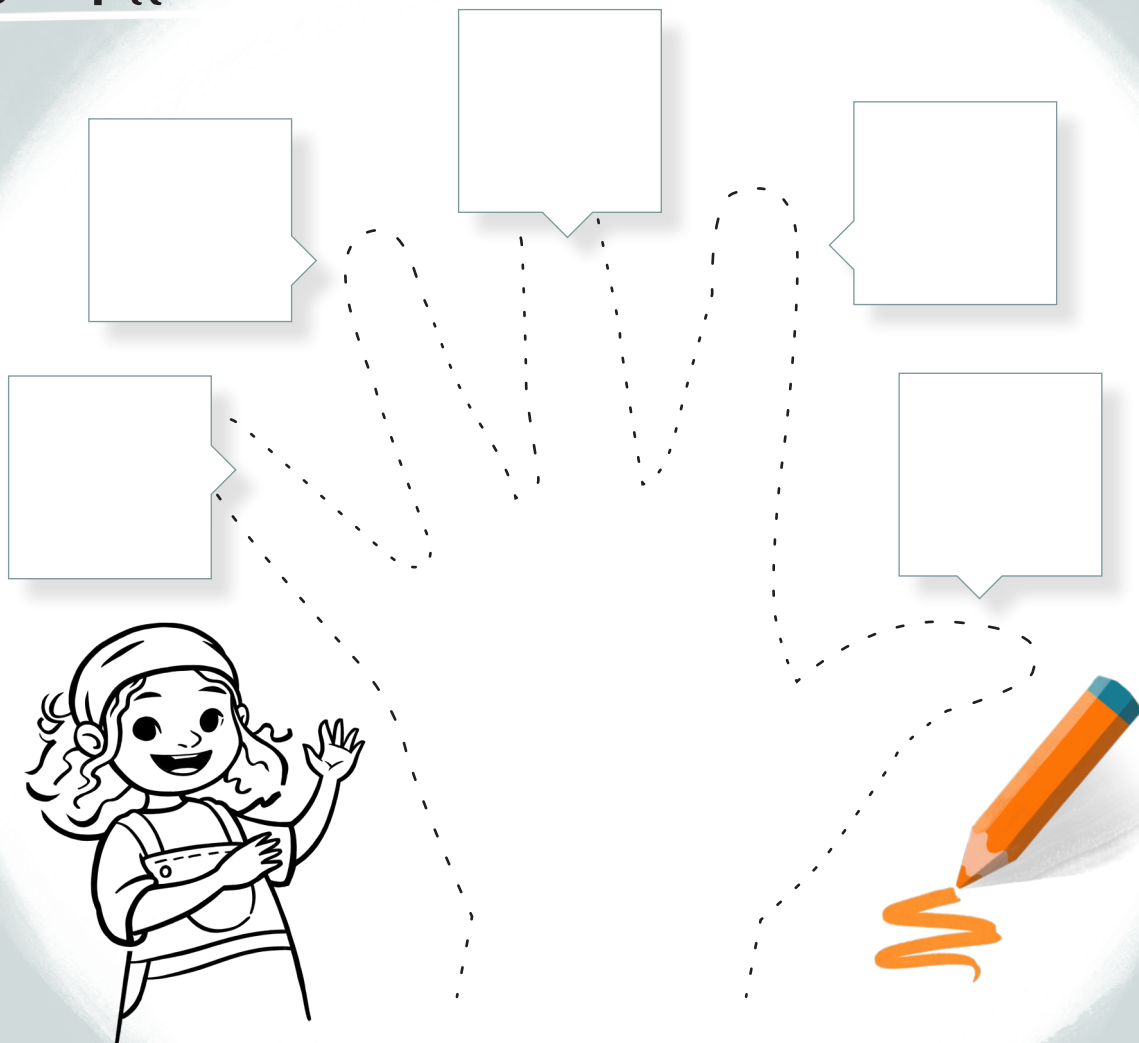

នារីចិត្តល្អម្នាក់នោះបានកាន់ដៃម៉ែរីនិងនាំនាងទៅផ្ទះវិញដោយសុវត្ថិភាព ។

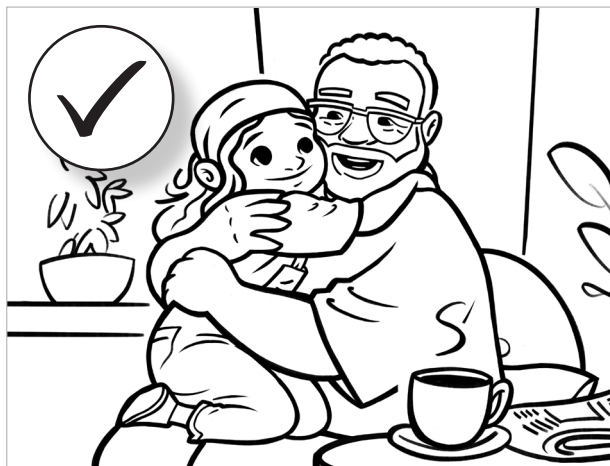
ម៉ារីបានប្រាប់ជីតានាងនូវរឿងគ្រប់យ៉ាងដែលកុសលបានប្រាប់ឲ្យនាងរក្សាទុកជា
ការសម្ងាត់ ។ ជីតា បានឱបចៅតូចម៉ារី និងនិយាយទៅកាន់នាងថា "កុំបារម្ភអីចៅ
ល្អហើយដែលចៅប្រាប់រឿងនេះដល់តា ។" "តានឹងប្រាប់ប៉ូលីសអំពីរឿងដែលបាន
កើតឡើង ។"

រង្វង់សុវត្ថិភាព

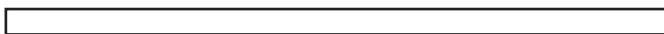
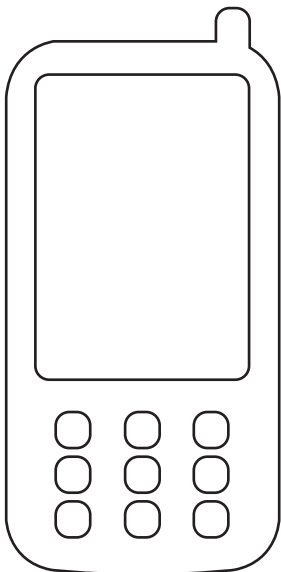
នេះជារង្វង់សុវត្ថិភាពរបស់ខ្ញុំ ដែលអាចជួយខ្ញុំចងចាំមនុស្សទាំង ៥ ដែលខ្ញុំអាច
សុំជំនួយបានពេលមានអារម្មណ៍អសុវត្ថិភាព ។

ការប៉ះមានសុវត្ថិភាព និងគ្មានសុវត្ថិភាព

ខ្ញុំដឹងថា ការប៉ះមានសុវត្ថិភាពគឺជាការប៉ះដែលមានការអនុញ្ញាតពីខ្ញុំ ហើយខ្ញុំ "យល់ព្រម" អោយប៉ះ ។
 ការប៉ះគ្មានសុវត្ថិភាពគឺជាការប៉ះដែលខ្ញុំមិនបានយល់ព្រម ហើយជាការប៉ះដែលធ្វើឲ្យខ្ញុំមានអារម្មណ៍មិនស្រួល
 ភ័យខ្លាច និងមិនត្រូវរក្សាទុកជាការសម្ងាត់ដាច់ខាត ។

លេខទូរសព្ទឆ្លើយតបបន្ទាន់

នេះជាលេខទូរសព្ទឆ្លើយតបបន្ទាន់ដែលខ្ញុំអាចទាក់ទងបានពេលត្រូវការជំនួយ ។
ខ្ញុំអាចទាក់ទងទៅលេខ ១២៨០ ឬ ១២៨៨ ពេលខ្ញុំត្រូវការជំនួយបន្ទាន់ ។

@A21CAMBODIA

info@a21.org

www.A21.org/Cambodia

